

ských výškách v rozmezí 180-840 m, *P. acuminatum* 122-560 m a *P. palustre* 330-790 m. Druh *P. palustre* se nejčastěji vyskytuje na rypaninách ve vlhkých rašelinných loukách, příp. v rašeliništích, u rybníků, v odvodňovacích kanálech bývalých rašelinišť ap. Druhy *P. subulatum* a *P. acuminatum* jsou si z hlediska ekologických nároků značně podobné, vyskytují se na obnažené půdě v rámci různých biotopů. *P. subulatum* je nejčastější v různých typech lučních porostů (45.5% dokladů) a v lesích (31.4% dokladů). *P. acuminatum* bylo v 55% případů sbíráno v lese a v ostatních případech se jednalo o různé biotopy (pastvina, vřesoviště, pole, skály).

V. Pospíšil: K ochraně mechů na Moravě a ve Slezsku

Pro získání kontrolovatelných podkladů k určení vzácnosti jednotlivých druhů jsem pořídil přehled všech mechů publikovaných z území Moravy a Slezska v hodnotě druhu i všech jejich zveřejněných nalezišť. Výsledek je takový: bryoflóra Moravy a Slezska čítá podle současných vědomostí 556 druhů mechů. Z nich je 54 (9.7%) publikováno z jediné lokality, 37 (6.6%) ze dvou, 17 (3%) ze tří, 19 (3.4%) ze čtyř, 22 (4%) z pěti a 61 (11%) ze šesti až deseti lokalit. Mechy s 11 a více publikovanými nalezišti jsem roztrídil jen do třech skupin: dosti hojně v počtu 259 (46.6%), velmi hojně s 51 (9.2%) a místně hojně s 36 (6.5%) druhy. Z toho vyplývá: budeme-li za druhy vzácné považovat mechy publikované jen z jediné lokality, je jich na Moravě a ve Slezsku 54, tj. asi 10%; budeme-li k nim počítat mechy známé z 1-3 nalezišť, je jich již 108, tedy asi 20% a budeme-li za takové považovat druhy zjištěné na 1-5 lokalitách, pak jejich stav vzroste na 149, což je více než 1/4 celkového počtu. Pokud jde o ohrožení moravskoslezských mechů, roztrídil jsem je do 4 skupin. A/ Druhy nezávěsné, jejichž výskyt nebyl 50 a více let na území potvrzen; patří k nim 92 (16.5%) mechů. B/ Druhy akutně ohrožené, tj. takové, které byly publikovány nanejvýš z 5 lokalit (pokud ovšem nejsou ve skupině první) a druhy zveřejněné sice z více než 5 nalezišť, kterých ale v posledních letech rychle ubývá; je jich 107 (19.3%). C/ Druhy ohrožené, tj. takové, které jsou dosti hojně, u nichž je ale patrný úbytek výskytu; je to 156 (28%) mechů. D/ Druhy (zatím) neohrožené, tj. ty, u nichž úbytek výskytu není v současné době patrný; jde o 201 (36.2%) druhů. Při řazení priorit k ochraně nepřehlídíme ovšem jen ke vzácnosti mechu dané počtem nalezišť, ale i k jiným skutečnostem jako jsou např. celkový areál, locus classicus. V každém případě je však nutno před navržením druhu k ochraně navštívit jeho naleziště, zjistit jeho vitalitu a ověřit současný a alespoň odhadnout i výhledový stav stanoviště. Závěrem bych uvedl některé příklady mechů, které byly na Moravě a ve Slezsku publikovány jen z jediné lokality často před více než půl stoletím a jejichž výskyt je tedy zapotřebí v první řadě ověřit. Největší počet takovýchto mechů na Moravě a Slezsku je v Hrubém Jeseníku (těmi se v současnosti zabývá M. Zmrhalová). Z ostatních území to jsou: *Bryum torquescens* - Mikulov (Podpěra 1906), *Campylopus fragilis* - Kunštát (Podpěra 1913), *Crossidium squamigerum* - Tišnov (Podpěra 1907), *Dicranodontium asperulum* - Kunštát (Podpěra 1913), *Didymodon sinuosus* - Štramberk (Jedlička 1953), *Drepanocladus lycopodioides* - Grygov (Podpěra 1906), *Fissidens viridulus* - Dřevohostice (Pilous 1954), *Grimmia anodon* - Tišnov (Podpěra 1907), *G. montana* - Želetice (Podpěra 1932), *Hygrohypnum smithii* - Smrk (Beňa 1903), *Micromitrium tenerum* var. *moravicum* - Mohelno (Podpěra 1922), *Orthotrichum stellatum* - Žďár n. Sázavou (Podpěra 1913), *Sphagnum molle* - Nové Město na Moravě (Pilous 1960), *Weissia triumphans* - Tišnov (Podpěra 1907), *Zygodon baumgartneri* - Veverčí Bitýška (Podpěra 1907).